

nemlig derved strax tillade mig den Bemærkning, at jeg troer, at det er unægteligt, uden at jeg dog derved vil bekæmpe Rigtigheden af hver enkelt Bemærkning, han i den Henseende fremførte, at det Fremskridt, den Forbedring, som dette Lovudkast vil medføre med Hensyn til Rets-tilstanden i en vigtig Sphære, i en vigtig Deel, er saa stor, at man vel maa sætte sig ud over Betænkkeligheder af den Art, som den ærede Taler har antydet, og jeg for min Deel skal kun beklage, at Udkastet allerede ved at være kommet saa seent frem, da maaskee det Halve af vor Session alt er tilbagelagt, muligens har mindre gode Chancer, end jeg ibetmindste vilde ønske. Til hans specielle Bemærkninger skal jeg kun tilføje et Par, af hvilke jeg da maa tilstaae, at jeg lægger megen Vægt paa den ene, og det er med Hensyn til den vigtige Bestemmelse i § 3, der har til Formaal at fuldbbørde en Adskillelse mellem det Exekutive og det Dømmende ved at unddrage Politidirektøren den Myndighed, han med Hensyn til visse Sagers Afgjørelse hidtil har havt. Thinget vil see, at der fra denne Unddragelse dog gjøres et Par Undtagelser med Hensyn til Kontraktforhold, hvori vedkommende Part har samtykket i denne Afgjørelsesmaade, og med Hensyn til Prostitutionen og de mange Personer, som kunne staae i Forbindelse dermed. Jeg troer, at ikke blot Principets Almeengyldighed og store Vigtighed, men ogsaa virkelig den praktiske Erfaring maatte tale for, at man ogsaa bortskar disse Undtagelser. Jeg frygter, at det ellers let vilde blive Tilfældet, at der kom ligesom en vis moralsk Tvang tilstede, der vilde gjøre sig meget almindeligt gjældende ligeoverfor vedkommende Kontrahenter, saa at de underkastede sig denne Afgjørelsesmaade, uagtet den i mange Tilfælde dog maaskee neppe, — med al Ægtelse for den vedkommende Politidirektør — var den i og for sig billigste og retfærdigste. Jeg seer paa den ene Side ikke, hvad der skal vindes derved, men paa den anden Side seer jeg, at det jo er uhyre Meget, der kan tabes deels for de uhykelige Menneſter, der hovedsagelig sigtes til, og deels for de mange Andre, der komme i Forbindelse med dem, naar Slutningspassus i denne § 3 skal blive staaende. Da dette Udkast naturligviis vil blive Gjenstand for en

mere speciel Undersøgelse, skal jeg dog ikke opholde mig videre derved. — Jeg kunde, for ogsaa at nævne et Tilfælde, som ikke er blevet berørt af den ærede foregaaende Taler, ønske at tilføje den Bemærkning, at det forekommer mig, at det Princip, som § 11 søger at gennemføre, burde være mere fuldstændigt gennemført, end Tilfældet er. § 11 berettiger Tilfælde til at benytte Sagførere, men tilføjer: „Steer dette, kan Sagføreren bestage i Forhandlingerne inden de Grændser, som af Dommeren anvises“. Jeg troer, at der er Sagførerevns velbegrundede og nødvendige Frihed beskaaren og indskrænket mere, end enten Statens Interesse eller Tilfaldets Tarv og Ret og hans egen Stilling i det Hele taget tilsteder. Maaskee vil jeg ogsaa ved den følgende § 12 have nogle Betænkkeligheder med Hensyn til den deri indeholdte Bestemmelse om de i samme omhandlede Sagers Snappellabilitet, men det er i alt Fald lidet væsentligt. Jeg skal derfor ikke opholde Forhandlingerne videre, men kun gjentagende udtale, at jeg i det foreliggende Udkast, hvorlidet det end fyldestgjør Fordringerne til den Mundtlighed og Offentlighed, man proklamerer derved, dog seer et stort Fremskridt, som jeg ret meget vil ønske den Rreds, for hvilken det er bestemt.

Justitsministeren: Jeg kan ikke Andet end begynde med en Tak for den Anerkjendelse, der er bleven det forelagte Lovudkastet til Deel. Med Hensyn til den Sammenligning, der er bleven draget mellem det Udkast, som nu foreligger, og det, der var forelagt i forrige Session, skal jeg ikke gaae ind paa de enkelte Punkter, der kunne være Gjenstand for Sammenligning, da det kun der dreier sig om at fradrage de Punkter, som nu ere blevne optagne, og de Gjenstande, som nu ere blevne anderledes og udførligere omhandlede i det foreliggende, end Tilfældet var i det forrige Udkast. Smidlertid tør jeg dog maaskee henlede Opmærksomhed paa een Omstændighed, den nemlig, at det Udkast, som da blev forelagt, havde i en vis Henseende et større Omfang, forsaavidt det tillige angik Politiets Omorganisation, og ibet Hensigten med det blandt Andet ogsaa var denne Omorganisation, som man